

DIN CUPRINS:

Monografia contabilă a creditelor pe termen lung pag. 5

Cum se poate utiliza rezultatul raportat? pag. 7

Care este monografia contabilă a cesionării creanțelor? pag. 12

Monitorul Contabil

100% siguranță legislativă și maximă economie de bani

Sfârșitul lunii iunie 2021 – în atenția marilor contribuabili

După cum știți, potrivit O.U.G. nr. 28/1999, operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar, contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestărilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

Mai e puțin timp până când ANAF își va îndeplini obiectivul mult visat, acela de a monitoriza direct și permanent veniturile încasate de operatorii economici direct de la populație.

Peste 700.000 de case de marcat vor trimite informații către ANAF prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

În vederea realizării supravegherii și monitorizării aparatelor de marcat electronice fiscale, operatorii economici vor avea obligația de a asigura conectarea la distanță a aparatelor de marcat electronice fiscale, în vederea transmiterii de date fiscale către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Până la sfârșitul lunii iunie 2021, această obligație revine operatorilor economici încadrați în categoria marilor contribuabili, în timp ce termenul pentru operatorii economici din categoria contribuabililor mijlocii și mici expiră la sfârșitul lunii noiembrie a acestui an.

De reținut este și faptul că operatorii economici care achiziționează aparate de marcat electronice fiscale ulterior datei de 1.12.2021 au obligația conectării la distanță a aparatelor la data instalării.

ANAF a elaborat Procedura de conectare a aparatelor de marcat electronice fiscale. De asemenea, lunar, transmite către operatorii economici utilizatori de aparate de marcat electronice fiscale, prin intermediul serviciului „Spațiul Privat Virtual”, mesaje despre eventualele disfuncționalități privind fișierele transmise de la aparatele de marcat electronice fiscale către sistemul informatic. Se pare că a fost depășit pragul de 50.000 de case de marcat electronice fiscale conectate la sistemul informatic al ANAF.

Comercianții trebuie să apeleze la tehnicieni specializați pentru a face conectarea aparatelor la sistemul ANAF.

În cazul în care nu vor fi respectate termenele de conectare a caselor de marcat dotate cu jurnal electronic la serverele ANAF, companiile riscă amenzi cuprinse între 8.000 și 10.000 lei.

Opinia specialistului!

Contabilitatea investițiilor imobiliare

Investiția imobiliară este proprietatea (un teren sau o clădire – ori o parte a unei clădiri – sau ambele) deținută (de proprietar sau de locatar în baza unui contract de leasing financiar) mai degrabă pentru a obține venituri din chirii sau pentru creșterea valorii capitalului, ori ambele, decât pentru:

a) a fi utilizată în producerea sau furnizarea de bunuri sau servicii ori în scopuri administrative;

sau

b) a fi vândută pe parcursul desfășurării normale a activității.

Este definiția investiției imobiliare pe care o regăsim în Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014.

Deosebirea investițiilor imobiliare față de imobilizările corporale este aceea că imobilizările corporale reprezintă active care sunt deținute de o entitate pentru a fi utilizate în producerea sau furnizarea de bunuri ori servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative și sunt utilizate pe parcursul unei perioade mai mari de un an.

Exemple de investiții imobiliare:

a) terenurile deținute mai degrabă în scopul creșterii pe termen lung a valorii capitalului decât în scopul vânzării pe termen scurt, pe parcursul desfășurării normale a activității;

continuare în pagina 2 →

Astfel, în funcție de valorile clădirii și terenului la momentul vânzării, valori ce reies dintr-un raport de evaluare, tratamentul TVA poate fi:

- valoarea clădirii este mai mare decât valoarea terenului: vânzarea se face în regim de scutire de TVA; societatea are obligația de a ajusta însă TVA dedusă la achiziție, pentru perioada rămasă din perioada de ajustare conform art. 305 (ex.: $(20 - 2) / 20 \text{ ani} \times \text{TVA dedusă}$).

Chiar dacă la achiziție s-a aplicat taxare inversă, se va ajusta suma înregistrată ca TVA deductibilă (4426), nu și cea colectată.

Societatea poate însă să opteze pentru taxarea operațiunii, prin depunerea unei notificări în acest sens la organul fiscal;

- valoarea clădirii este mai mică decât valoarea terenului: vânzarea se face în regim de taxare obligatoriu.

Dacă se aplică regimul de taxare, fie prin efectul legii (în cazul 2), fie prin opțiune (în cazul 1), dacă beneficiarul este o persoană înregistrată în scopuri de TVA, se va aplica taxarea inversă de către beneficiar.

Dacă beneficiarul nu este o persoană înregistrată în scopuri de TVA, societatea va colecta TVA la vânzare.

Monografia contabilă a creditelor pe termen lung

Sfaturi utile pentru un contabil de succes

O societate din România, microîntreprindere, contractează un credit bancar în valoare de 100.000 lei. Durata împrumutului este de 10 ani. Dobânda anuală este 15%.

Stabilim cum se evidențiază în contabilitate primirea creditului, dobânda aferentă și plata ratelor.

O datorie trebuie clasificată ca datorie pe termen scurt, denumită și datorie curentă, atunci când se așteaptă să fie decontată în cursul normal al ciclului de exploatare al entității sau este exigibilă în termen de 12 luni de la data bilanțului.

Toate celelalte datorii trebuie clasificate ca datorii pe termen lung.

Reglementările contabile prevăd anumite situații specifice în care entitatea va clasifica datoriile ca datorii pe termen lung, astfel:

- entitatea clasifică datoria ca datorie pe termen lung în cazul în care creditorul a fost de acord, până la finalul perioadei de raportare, să ofere o perioadă de grație care să se încheie la cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare, în cadrul căreia entitatea poate rectifica abaterea și în timpul căreia creditorul nu poate cere rambursarea imediată;
- dacă o entitate preconizează și are posibilitatea să refinanțeze sau să reînnoiască o obligație pentru cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare conform unei facilități de împrumut existente, ea clasifică obligația ca fiind pe termen lung chiar dacă, în caz contrar, ar fi trebuit să fie achitată într-o perioadă mai scurtă. În situațiile în care refinanțarea sau reînnoirea obligației nu ar fi la îndemâna entității (de exemplu, atunci când

nu există un acord de refinanțare), entitatea nu ia în calcul potențialul de refinanțare a obligației și clasifică obligația drept curentă.

Entitățile trebuie să mențină clasificarea datoriilor pe termen lung purtătoare de dobândă în această categorie chiar și atunci când acestea sunt exigibile în 12 luni de la data bilanțului, dacă:

- termenul inițial a fost pentru o perioadă mai mare de 12 luni; și
- există un acord de refinanțare sau de reșalonare a plăților, care este încheiat înainte de data bilanțului.

Contabilitatea împrumuturilor și datoriilor asimilate acestora se ține pe următoarele categorii:

- împrumuturi din emisiuni de obligațiuni și prime de rambursare a acestora;
- credite bancare pe termen lung și mediu;
- sumele datorate entităților afiliate, entităților asociate și entităților controlate în comun;
- alte împrumuturi și datorii asimilate;
- dobânzile aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate.

Reflectarea în contabilitate a operațiunilor legate de obținerea acestui împrumut se realizează astfel:

- Primirea împrumutului:

5121	=	1621	100.000 lei
„Conturi la bănci în lei”		„Credite bancare pe termen lung”	

Așadar, numai dacă accesoriile aferente debitelor fiscale au fost înregistrate pe cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil (deci pe perioada cât societatea a fost înregistrată ca plătitor de impozit pe profit), veniturile înregistrate la anularea lor în procent de 50% reprezintă venit neimpozabil din punctul de vedere al impozitului pe venit microîntreprindere.

În schimb, anularea a 50% din debitele principale reprezintă numai venit impozabil la calculul impozitului pe venit micro.

ȘTIAȚI CĂ...?

Evaluarea imobilelor în scop fiscal (pentru stabilirea bazei impozabile ori pentru cedarea către afiliați) nu se evidențiază în contabilitate? Numai reevaluarea efectuată potrivit Reglementărilor contabile generează rezerve din reevaluare.

Cum procedăm în cazul lipsurilor constatate la inventariere?

În urma inventarierii patromoniului unei societăți, operațiune obligatoriu de efectuat cel puțin o dată pe an, pot rezulta plusuri sau minusuri la elementele patrimoniale inventariate.

În cazul în care există risc de confuzie între sorturile aceluiași bun material se poate efectua compensarea plusurilor cu lipsurile constatate, diferențele rămase în urma compensării înregistrându-se în contabilitate.

De reținut este și faptul că se poate opera compensarea numai dacă diferențele constatate în plus sau în minus privesc aceeași perioadă de gestiune și aceeași gestiune.

Spetă:

O societate comercială plătitoare de TVA și impozit pe profit, care are ca obiect de activitate comerț cu legume și fructe, are un stoc de marfă scriptic foarte mare, iar stocul faptic mic.

Conform legislației în vigoare, cum se poate diminua stocul scriptic astfel încât să ajungă la valoarea stocului faptic? Care este monografia contabilă în ceea ce privește situația de mai sus? Care sunt implicațiile în ceea ce privește impozitul pe profit și TVA aferente diminuării stocului de marfă? Care este temeiul legal?

Soluție fiscal-contabilă:

În situația prezentată, deoarece ați menționat că în realitate nu există fizic stocul din contabilitate, este necesar să constatați oficial acest lucru.

În prima fază trebuie efectuată inventarierea stocurilor, cu etapele numirii comisiei de inventariere, elaborarea listelor de inventariere, constatarea oficială a lipsurilor din gestiune, a faptului că minusurile sunt sau nu imputabile și, în final, recomandarea comisiei de inventariere cu privire la reglarea diferențelor cantitative.

Conform prevederilor de la pct. 39 din Norma privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, aprobată prin O.M.F.P. nr. 2.861/2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru toate plusurile, lipsurile și deprecierile constatate la bunuri, comisia de inventariere solicită explicații scrise de la persoanele care au răspunderea gestionării bunurilor.

Pe baza explicațiilor primite și a documentelor analizate, comisia de inventariere stabilește natura lipsurilor, pierderilor, pagubelor și deprecierilor constatate, precum și natura plusurilor, propunând, în conformitate cu dispozițiile legale, modul de regularizare a diferențelor dintre datele din contabilitate și cele factice, rezultate în urma inventarierii.

Pe baza explicațiilor primite și a documentelor analizate, comisia de inventariere stabilește natura plusurilor, respectiv minusurilor la inventar, propunând, în conformitate cu dispozițiile legale, modul de regularizare a diferențelor dintre datele din contabilitate și cele factice, rezultate în urma inventarierii.

Conform Normei privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii aprobate prin O.M.F.P. nr. 2.861/2009, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea valorii debitului, în cazurile în care lipsurile în gestiune nu sunt considerate infracțiuni, se are în vedere posibilitatea compensării lipsurilor cu eventualele plusuri constatate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- să existe riscul de confuzie între sorturile aceluiași bun material, din cauza asemănării în ceea ce privește aspectul exterior: culoare, desen, model, dimensiuni, ambalaj sau alte elemente;
- diferențele constatate în plus sau în minus să se refere la aceeași perioadă de gestiune și la aceeași gestiune.

Care este monografia contabilă a cesionării creanțelor?

Studiul de caz se referă la tratamentul contabil al unei cesiuni de creanță, atât la debitorul cedat, cât și la cesionar și client.

Din punct de vedere juridic, cesiunea de creanțe (convenția prin care creditorul cedent transmite cesionarului o creanță împotriva unui terț) este reglementată de Codul civil, iar ceea ce se va întâmpla în contabilitatea fiecărui participant la cesiune, ce veți observa mai jos.

Speță: În cazul unui contract de cesiune cu monografia la cesionar: 461 = 462, contul 462 când se încheie în contabilitatea cesionarului?

Soluție fiscal-contabilă: Din punctul de vedere al debitorului, potrivit prevederilor art. 1578 din Codul civil, debitorul este ținut să plătească cesionarului din momentul în care:

- acceptă cesiunea printr-un înscris cu dată certă;
- primește o comunicare scrisă a cesiunii, pe suport hârtie sau în format electronic, în care se arată identitatea cesionarului, se identifică în mod rezonabil creanța cedată și se solicită debitorului să plătească cesionarului. În cazul unei cesiuni parțiale, trebuie indicată și întinderea cesiunii.

Din punct de vedere contabil, cesiunea de creanțe este reglementată la pct. 333 din Reglementările contabile, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014.

Cesiunea de creanță se efectuează în baza unui contract reglementat de Codul civil și reprezintă convenția prin care creditorul cedent transmite cesionarului o creanță împotriva unui terț.

Contractul de cesiune este documentul în baza căruia se efectuează înregistrările în contabilitate.

Cedentul este, de obicei, un furnizor de bunuri care nu și-a recuperat contravaloarea acestora de la clientul său. Cedentul este cel care vinde/cedează gratuit creanțele cesionarului.

Presupunem că cedentul este societatea Z care vinde produse lui Y.

Y are datorie față de Z.

Z nu își poate achita o datorie față de X pentru că are conturile blocate.

Cesionarul este cel care preia creanțele de la cedent. Deci cesionarul este cel care preia creanța de la Z, respectiv societatea X.

Z are datorie față de X și îi cesionează acestuia creanța față de Y.

Debitorul cedat – este clientul care nu și-a plătit datoria către cedent, deci societatea Y. Datoria față de Z devine, în baza contractului de cesiune, datorie față de X. Deci Y va plăti lui X.

Pentru rezolvarea acestei spețe, vă propunem următoarea monografie contabilă:

În contabilitatea lui Z:

- Z facturează către Y produse finite:

4111.Y	=	701
„Clienți”		„Venituri din vânzarea produselor finite, produselor agricole și a activelor biologice de natura stocurilor”

Z are o datorie către societatea X (care poate fi furnizor/creditor), datorie înregistrată în contul 462.X.

Z cedează creanța față de Y lui X.

- Această cesiune se înregistrează în baza contractului de cesiune:

461.X	=	4111.Y
„Debitori diverși”		„Clienți”

- Se compensează creanța față de Z cu creanța față de X:

462.X	=	461.X
„Creditori diverși”		„Debitori diverși”

În contabilitatea lui Y:

- Y achiziționează bunuri de la Z:

3xx	=	401.Z
„Conturi de stocuri și producție în curs de execuție”		„Furnizori”

- Prin cesiunea de creanță, Y nu mai are datorie față de Z, ci față de X:

401.Z	=	462.X
„Furnizori”		„Creditori diverși”

- Y va plăti către X suma din contractul de cesiune:

462.X	=	5121
„Creditori diverși”		„Conturi la bănci în lei”

În contabilitatea societății X:

Există o creanță față de Z înregistrată în contul 461.Z.

- X preia prin contractul de cesiune creanța lui Z față de Y:

461.Y	=	461.Z
„Debitori diverși”		„Debitori diverși”

- Încasează de la Y suma din contractul de cesiune:

5121	=	461.Y
„Conturi la bănci în lei”		„Debitori diverși”

